

24.9.56 יום ב'

בשבע ורבע עליתי לשרה בוקר. הגעתי הנה בעשר ורבע.

- בשבע אה"צ נודע לי על רצח חרש של הלגיונרים! אשה ממושב עמינדב נרצחה ע"י ולגה. בא ציין בטייטר מכאר שבע, והודיע לי כי יש מברק. אבל עדיין מפענחים אותו. הברקהי למטה כי יש הכרח בפעולה נמרצת, ואסלגורף שנית שיחקבל המברק.

בטמונה בערב קיבלתי הטלגרמה השניה - עשותכנית לדחיה. זה יורוש גדוד. משה שואל אם לבוא לש"ב או שאני אבוא לירושלים להביא בעצמי הדבר לממשלה. עניתי שיעשה כל ההכנות - אם אין לבצע הדבר בלילה - ואצא בבוקר בטייטר לירושלים, ויבקש מחדי להזמין הממשלה לישיבה דחופה.

הקצין שבא אלי מכאר שבע - ביקשתי ממנו לטמלפן למשה לחכות לי יחד עם נחמיה ברמלה.

25.9.56, יום ג'

בשבע ורבע יצאתי משדה בוקר בטמוס לרמלה. מה פגשתי אח מ.ד. ושמעון פרס שזה רק שב מפריס. מה שטייטר יהיה אולי גורלי. בפגישה עם שר המלחמה אמר לו בורג'ז מונורי כי אחרי ועידת לונדון החליטה הממשלה שאינה יכולה לקבל חכניה זו, והיא מוכנה "לפעול" נגד נאצר - בידיעת האנגלים והסכמתם. והם רוצים בשיתוף ישראל - ואף זה בהסכמת האנגלים. הללו רק מחניט שלא

את ירדן. הם רוצים שתבוא משלחת של שלושה בשבת הבא - בתוכם שר אחד לפחות - שידון עם גי מולה, פינו ובורג'ט מונורי על שתוף פעולה על יסוד של שוויון.

מרסלה יצאתי יחד עם משה ושמעון לירושלים וסיפרתי על הדבר לגולדה

שהיתה צריכה לצאה ללויה של פיקרמלד - חותנו של בנה שנהרג ברמת רחל.

בישיבת הממשלה נידון דבר ההגמול, ונגד דעת שכירא היחידה החלט לפעול

לא בדהריה ובבנין אלא באחד כשני אלה: חוסן וצוריק. לאחר בישיבה הזמנתי

חברינו בממשלה וחברי אה"ע: כרמל ובר-יהודה (מחברינו צעדנו אשכול, סיפרתי,

קדיש וגולדה). סיפרתי מה שהחלט על ידי הממשלה הצרכית. אסמחברים אחדים

הביעו חשש: (1) רוטיה חשלה "מתנדבים" מאלבניה או מסין, (2) אנגליה תבגוד

בנו, (3) כל ארצות ערב יצטרפו למלחמה.

דעתי היתה שזוהי האפשרות הראשונה שנקבל בעל ברית, (ואגב בעל ברית

שעזר לנו במלחמת הקוממיות ועד היום הזה) ורק בעזרתו אנו עומדים עכשיו לא

מחוסרי אונים. כל החששות קיימים - אבל הם יעמדו גם כשנעמוד לברנו ונאצר

ינסה לחטל אותנו. אולם נלך לשותפות זו רק בתנאים אחדים: (1) שצדפת תדע

מראש מבלוחינו באויר ובסדיון (רק באחד ביאנואר השדיון יהיה כולו מוכן,

ורק באחד מרס 1957 - כוח האויר), (2) שאמנם גם אנגליה עומדה באחורי צדפת,

והדבר נעשה בידיעת ארה"ב, (3) שאנו נקבל החוף של מיצרי טירן, ועל ידי כך

יהיה לנו חופש שים כים סוף ובאוקינוס הודי, ואילת תהיה באמת לגמל

ו"ההוסרלנד" בנגב יתפתח.

סיכום זה נתקבל על דעת כל המסובים - שנתייבו על סודיות. שאלתי את

בר-יהודה אם אין הוא צריך לההיעץ עם חבריו. אמר שהוא רוצה לההיעץ עם

בן אהרון, גילי ויגאל אלון. חמתי שאינו מזכיר את שבנקין. אמר כן -
כמובן גם שבנקין. אמרתי לו שיחזיק רק עם שלושה - בתנאי שהנועצים יחזיקו
על סוציות. הוא הסכים להשמיט את בן אהרון.

נחלתי מי יסע. אמרתי: גולדה, פ.ד. ומפז. בר יהודה הציע שגם כרמל
יסע - והסכמתי לכך מיד (בטיחה עם גולדה לפני ישיבת הממשלה הצעה
שכרמל יהיה אחד מהשלושה). הסכמנו שהחלטה סופית תתקבל לאחר שוב החברים כפרים,
ונסיעתם כמובן תישמר בסוד.

הצרפתי דורשי "שהפעולה" החזיל ב-15 באוקטובר!

- אה"צ טיפחתי בסכתבי ברנס. - התנהגות נציגי א"מ עוברת כל גבול,
והבעתי מקצה הרגשתי בטחתי הינוי שלחתי היוט לברנס.
- כלגרפתי לכולה טלי להשאר בירושלים ושאני סולח מחר בבוקר אוסו נוסף
לקחת אותה הנה.

26.9.56, יום ד' כא' חשרי

הרדיו הודיע בכנע בבוקר כי צה"ל תקף את כסכת חוסן ונפלו חששים
ירדנים. מיד אחרי זה בא נחמיה ואמר לי כי לנו יש 8 הרוגים ופצועים אחדים
קשה. היחה התנגדות חריכה וכנראה שבאה הגבורה.

- בעטל וחצי בא צור ומסר לי פרטים על הטעולה: